

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **B. Č. B.**, zastoupená Pavlem Uhlem, advokátem, sídlem Kořenského 15, Praha 5, proti žalovanému: **Český báňský úřad**, sídlem Kozí 4, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. května 2020 č. j. SBS 15604/2020/ČBÚ-22, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. srpna 2021 č. j. 78 A 13/2020 - 34,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalovaného **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím označeným v návěti žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území kraje Ústeckého ze dne 13. března 2020 č. j. SBS 22996/2018/OBÚ-04/6. Obvodní báňský úřad shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 40a odst. 1 písm. a) zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), a za jeho spáchání jí uložil pokutu 4 000 Kč. Současně jí také uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) rozsudkem označeným v návěti obě uvedená rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Společně s kasační stížností též požádal o přiznání odkladného účinku. Stěžovatel považuje napadený rozsudek krajského soudu za zjevně nezákonný. V důsledku zrušení rozhodnutí orgánů státní báňské správy má dojít k vrácení zaplacené pokuty a částky určené na náhradu nákladů řízení, což samo o sobě představuje komplikace v rámci rozpočtu. Pokud by navíc došlo ke zrušení napadeného rozsudku Nejvyšším správním soudem, opětovné vymáhání pokuty a náhrady nákladů řízení by představovalo

nadměrnou administrativní zátěž nejen orgánů státní báňské správy, ale také struktur Ministerstva financí a orgánů podílejících se na správě státního rozpočtu. Přiznání odkladného účinku naopak nebude mít zásadní finanční dopad na žalobkyni, újma, která by vznikla žalovanému nepřiznáním odkladného účinku, tedy výrazně převyšuje potenciální újmu žalobkyně v opačném případě.

[4] Žalobkyně se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřila v tom smyslu, že subjektivní přesvědčení stěžovatele o nezákonnosti napadeného rozhodnutí nemůže být ze své podstaty důvodem pro přiznání odkladného účinku a že administrativní náročnost je věcí vnitřní organizace stěžovatele, a nelze ji tak považovat za objektivní újmu. Uhrazená částka činí zhruba polovinu měsíčního příjmu žalobkyně a bagatelizovat důsledek jejího navrácení žalobkyně nepovažuje za adekvátní.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Nejvyšší správní soud připomíná, že „poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy” (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. prosince 2003 č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS). „Jde o institut výjimečný, který nemá být v řízeních před správními soudy pravidlem. [...] újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. července 2015 č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 25, a ze dne 16. června 2020 č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS).

[8] K návrhům na přiznání odkladného účinku podávaných žalovaným správním orgánem Nejvyšší správní soud již v minulosti konstatoval, že „s ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům” (usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. dubna 2007 č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, č. 1255/2007 Sb. NSS) a „bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. července 2015 č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS)

[9] V projednávané věci nic nesvědčí o tom, že by byl v důsledku zrušení rozhodnutí žalovaného ohrožen důležitý veřejný zájem. Samotný fakt, že vrácení uhrazené pokuty

pokračování

a náhrady nákladů řízení představuje pro stěžovatele určitou administrativní zátěž, není nijak překvapivý a nemůže být důvodem pro uplatnění výjimky z důsledků spojených s pravomocným soudním rozhodnutím. Posouzení zákonnosti rozsudku krajského soudu je otázkou rozhodování o kasační stížnosti jako takové a při úvahách o možném přiznání odkladného účinku nehraje roli stěžovatelův názor, že tento rozsudek je zatížen vadou nezákonnosti. Pokud krajský soud uzavřel, že pokuta a náhrada nákladů řízení byly v daném případě vymáhány neoprávněně, je na místě respektovat toto jeho rozhodnutí do doby, než je posoudí Nejvyšší správní soud, i se všemi jeho důsledky, včetně povinnosti stěžovatele tímto způsobem přijaté peněžní prostředky navrátit a uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení podle výroku II. rozsudku krajského soudu.

[10] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 4. listopadu 2021

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu